

reeds als geschikt voor de operatie durft aanbevelen, terwijl hij hoopt door zijn operatie in tempo's het zóóver te brengen, dat men nog vroeger kan opereeren om daardoor het leven van verschillende met gespleten verhemelte geboren kinderen te redden.

Wat de functie van het palatum betreft, laat zich ook van vroeg opereeren niet veel verwachten, wanneer men bedenkt, dat daar, waar spontaan sluiting van een palatum fissum is opgetreden, de spraak later toch gebrekkig was. Toch meent WOLFF, dat men door vroeg te opereeren meer kans heeft een goede spraak te verkrijgen, desnoods met behulp van den Rachen-obturator van WOLFF-SCHILTSKY. In de laatste 2 jaar leerden 6 geopereerden zonder instrument volkomen zuiver spreken. Van deze 6 patiënten was er één 22 jaar, toen hij geopereerd werd. De anderen waren 4—8 jaren oud. Volgens WOLFF spreken de patiënten, die een Rachen-obturator moeten blijven dragen, daarmede volkomen zuiver.

C. F. A. KOCH,

INGEZONDEN.

Waarschuwing.

Op de Vergadering van de Afdeeling Oldambt, 15 Januari 1889, werd door eenige leden de opmerking gemaakt, dat de nitras aconitini van FRIEDLÄNDER sedert de overneming van die apotheek, niet meer schijnt te zijn de tamelijk onschadelijke verbinding, welke men voorheen uit die apotheek verkreeg. De verpakking is evenals de vroegere. Het uiterlijk aanzien is ook tamelijk onveranderd, n.l. een eenigszins geel amorph hygroscopisch poeder. Maar de smaak is geheel anders: een brandend, vaat-injectie op de tong voortbrengend, lang aanhoudend, naar beneden tot in de keelholte zich uitstrekkend onaangenaam gevoel, dat eenige uren aanhoudt.

De verschijnselen, bij de patiënten waargenomen, zijn het bekende gevoel van koude, de onregelmatige pols, wankelende gang, verzwakking van de spieren van romp en extremiteiten. Er zijn reeds eenige verzendingen van deze verbinding in oplossing en ook in pillen, naar Prof. KOOYKER en Prof. PLUGGE in Groningen verzonden, doch alvorens de uitkomsten van dit onderzoek af te wachten, meende de Afdeeling Oldambt het van haar plicht te zijn, H. H. Geneeskundigen en Pharmaceuten op deze zaak opmerkzaam te maken, gedachtig aan het woord van den beroemden Romein: "Cave ne titubes!"

De maximaal-gift was te dezen niet overschreden. Twee H. H. collega's gaven het in eene gift van $5 \times 4 = 20$ mgrm. pro die. Een van $8 \times 4 = 32$ mgrm. En in alle gevallen had er een begin van bovengenoemde intoxicatie-verschijnselen plaats. Eene van de patiënten had zonder voorkennis van den arts een vroeger recept, waarvan ze voorheen geen last, wel veel succes had ondervonden, laten gereed maken, bij denzelfden apotheker, die het van dezelfde firma betrok, en zij ontbood haren medicus om bovengenoemde verschijnselen. Dit is al weder eene waarschuwing voor H. H. Pharmaceuten, om toch geene heroïca zonder voorkennis van den medicus te repeteeren.

Namens de Afdeeling Oldambt,

Dr. M. H. NIEMBIJER, President.

Dr. T. HAAKMA TRESLING, Secretaris.

15 Januari 1889.